

USTAWA
z dnia 17 grudnia 1998 r.

**o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej
poza granicami państwa**

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1117.

Art. 1.

Ustawa dotyczy użycia lub pobytu poza granicami państwa związków operacyjnych i taktycznych oraz oddziałów i pododdziałów, zwanych dalej „jednostkami wojskowymi”.

Art. 2.

W rozumieniu ustawy:

- 1) użycie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa oznacza obecność jednostek wojskowych poza granicami państwa w celu udziału w:
 - a) konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznicznych,
 - b) misji pokojowej,
 - c) akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom,
- 2) pobyt Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa oznacza obecność jednostek wojskowych poza granicami państwa w celu udziału w:
 - a) szkoleniach i ćwiczeniach wojskowych,
 - b) akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych; przepisu tego nie stosuje się do akcji ratowniczych regulowanych przepisami o ratownictwie na morzu,
 - c) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

Art. 3.

1. O użyciu jednostek wojskowych poza granicami państwa postanawia Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek:
 - 1) Rady Ministrów - w sytuacjach określonych w art. 2 pkt 1 lit. a) i b),
 - 2) Prezesa Rady Ministrów - w sytuacjach określonych w art. 2 pkt 1 lit. c).

2. O podjętym postanowieniu Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie informuje Marszałków Sejmu i Senatu.

Art. 4.

1. O pobycie jednostek wojskowych poza granicami państwa decyzje podejmuje:
 - 1) Rada Ministrów - w sytuacjach określonych w art. 2 pkt 2 lit. a), jeżeli środki na udział w szkoleniach i ćwiczeniach nie zostały uwzględnione w budżetach właściwych ministerstw,
 - 2) minister właściwy do spraw obrony narodowej albo minister właściwy do spraw wewnętrznych - w sytuacjach określonych w art. 2 pkt 2 w stosunku do podległych albo podporządkowanych mu jednostek.
2. O podjęciu decyzji o pobycie jednostek wojskowych poza granicami państwa, Prezes Rady Ministrów powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5.

1. W postanowieniu o użyciu jednostek wojskowych poza granicami państwa określą się:
 - 1) jednostki wojskowe, ich nazwy, liczebność oraz czas, przez jaki będą pozostawać poza granicami państwa,
 - 2) cel skierowania jednostek wojskowych, zakres ich zadań oraz obszar działania,
 - 3) system kierowania i dowodzenia jednostkami wojskowymi oraz organ organizacji międzynarodowej, któremu jednostki zostaną podporządkowane na czas operacji,
 - 4) organy administracji rządowej odpowiedzialne za współpracę z kierowniczymi organami właściwej organizacji międzynarodowej w zakresie kierowania działalnością i zaopatrywania jednostek wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa,
 - 5) uzbrojenie i sprzęt wojskowy,
 - 6) trasy i czas przemieszczania się jednostek wojskowych w przypadku tranzytu.
2. W przypadku konieczności przedłużenia lub skrócenia okresu użycia jednostek wojskowych poza granicami państwa, przepisy art. 3 lub art. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

1. W skład jednostek wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa wchodzi żołnierze w czynnej służbie wojskowej oraz pracownicy wojska, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W celu zapewnienia obsady niektórych stanowisk w jednostkach wojskowych przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje można zatrudniać pracowników na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy.

Art. 7.

1. Osoby wchodzące w skład jednostek wojskowych wykonujących zadania poza granicami państwa podlegają na terytorium państwa obcego przepisom dyscyplinarnym, karnym i porządkowym obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Żołnierze i pracownicy wojska wchodzący w skład jednostek wojskowych są obowiązani do przestrzegania prawa państwa przyjmującego oraz wiążącego Rzeczpospolitą Polską prawa międzynarodowego.

Art. 8.

Pisemna zgoda żołnierza niezawodowego do pełnienia służby poza granicami państwa jest wymagana tylko w przypadkach określonych w art. 2 pkt 1 lit. b) oraz w pkt 2 lit. b).

Art. 9.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe zasady zatrudniania w jednostkach wojskowych pracowników, o których mowa w art. 6 ust. 2, z uwzględnieniem postanowień zawartych w przepisach prawa pracy oraz specyfiki związanej z wykonywaniem pracy w jednostce wojskowej poza granicami państwa,
 - 2) szczegółowe uprawnienia i obowiązki żołnierzy niezawodowych pełniących służbę poza granicami państwa, z uwzględnieniem zasad związanych z wykonywaniem powszechnego obowiązku obrony,
 - 3) szczegółowe zasady i tryb finansowania przygotowania i działania jednostek wojskowych, z uwzględnieniem przepisów o finansach publicznych,
 - 4) uposażenie oraz inne należności pieniężne i świadczenia otrzymywane przez żołnierzy wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa, wynagrodzenie i inne należności pieniężne oraz świadczenia otrzymywane przez pracowników wojska zatrudnionych w jednostkach wojskowych, z uwzględnieniem w szczególności prawa do świadczeń odszkodowawczych, wynikających z odrębnych ustaw, dodatków zagranicznego i wojennego w zależności od celu użycia tych jednostek poza granicami państwa, oraz do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych, zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne, a także bezpłatnego przewozu z kraju i z powrotem w związku z rozpoczęciem i zakończeniem misji oraz w przypadkach losowych.
2. Rada Ministrów zapewni środki finansowe na użycie lub pobyt jednostek wojskowych poza granicami państwa w przypadkach określonych w art. 2, jeżeli środki na ten cel nie zostały uwzględnione w budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej albo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 10.

1. Przepisy ustawy stosuje się także do żołnierzy i pracowników wojska, którzy w dniu wejścia w życie ustawy pełnią służbę lub wykonują obowiązki poza grani-

cami państwa na podstawie ustawy z dnia 19 lutego 1998 r. o zasadach użycia Sił Zbrojnych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w 1998 r. (Dz.U. Nr 23, poz. 119).

2. W stosunku do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych w sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie mają zastosowanie przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Art. 11.

W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz.U. z 1977 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944) w art. 20a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Żołnierz zawodowy może być wyznaczony, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby poza granicami państwa z zastrzeżeniem ust. 3.
3. W przypadku kierowania poza granice państwa jednostek wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych w celu udziału w:
 - 1) konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa lub państw sojusznicznych,
 - 2) misji pokojowej,
 - 3) akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom,
 - 4) szkoleniach i ćwiczeniach wojskowych,
 - 5) akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych,
 - 6) przedsięwzięciach reprezentacyjnych- zgoda żołnierza zawodowego nie jest wymagana.”.

Art. 12

Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 10 ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 13.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.